

Що тобі каже на мапі море?
Яка самотна у присмерк постать!
Вирисуються у північній темряві —
Тоді поїдем у гості.
До рідних скель через степи і гори,
Через Азію по веселій лінії.
А тепер... Затули серця штори,
Не буди туги осінньої.

[З циклу «Біла студія»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .